

کارگردان فیلم سینمایی «عینک»:

خوراک فرهنگی بچه‌ها جز ماهواره و فیلم‌های خارجی چیست؟!‌

او با بیان اینکه در سال‌های پیش از کرونا هم به دلیل تغییر تهیه‌کننده و مشکلاتی که در طول کار از زمان گرفتن پروانه ساخت تا نمایش با وزارت ارشاد داشته، ادامه داد: بدشناسی‌های زیادی داشتیم تا این فیلم اولم را به سرانجام برسانم و تصور می‌کردم با باز شدن مدارس شرایط خوبی برای اکران داشته باشیم که با اعتراض‌های اخیر همه چیز عوض شد، با این حال فکر می‌کنم بچه‌ها نیاز به تنفس و تنوع دارند چون حتی اگر جنگ جهانی سوم هم بشود قرار نیست بچه‌ها درگیر شوند و باید نیازهای آن‌ها را تامین کرد. الان هم بنسا به همین ضرورت «عینک» را اکران کردیم.

آقای افزود: برای اکران در گروه هنر و تجربه حدود ۲۰ سالن سینما در اختیار داریم که فعلا یک ماه فیلم را اکران می‌کنند.

علاوه براین، سه سال قبل با وزارت آموزش و پرورش قراردادی بسته بودیم تا امکان نمایش فیلم در شکلی متفاوت فراهم شود.

این طرح پیشنهادی به صورت یک پویش در همکاری مشترک با آموزش و پرورش بود که آن‌ها هم استقبال کردند تا خودشان خواهان اجرا باشند و نمایش فیلم به شکل یک اردوی تربیتی درآید. اگر این روند ادامه داشته باشد، شرایط خوبی را رقم می‌زند تا تمام فیلم‌های

مناسب گروه سنی کودک و نوجوان با تایید آموزش و پرورش در این قالب برای بچه‌ها نمایش داده شوند. کارگردان فیلم «عینک» در بخشی دیگر از صحبت‌های خود به صحبت‌های مسئولان از جمله وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی درباره تولیدات بنیاد سینمایی فارابی اشاره کرد و گفت: گفته شده که ۲۳ فیلم در بنیاد سینمایی فارابی حمایت می‌شود. برای من سوال است که از این میان چند فیلم در حوزه کودک هستند؟ من فیلمنامه‌ام را پس از گرفتن پروانه ساخت به فارابی که متولی سینمای کودک است، داده بودم تا شاید حمایتی شود ولی به نظر می‌رسد اصلا آن را ندیده‌اند چون گفتند چنین فیلمنامه‌ای نداشتند.

واقعا سوال است که چرا در فارابی میلیاردها تومان برای فیلم‌هایی خرج می‌شود که اصلا بفروش هم نیفتند. اگر مثلا ۲۰ میلیارد تومان را که ممکن است برای یک فیلم پخش هزینه کنند، صرف ۱۰ فیلم کودک با بودجه پایین می‌کردند دست‌کم آثاری برای کودکان ساخته می‌شد که خوراک فرهنگی بزرگان باشد.

آقای با اشاره به وضعیت جشنواره فیلم کودک امسال که به دلیل نداشتن فیلم مثل هر سال برگزار نمی‌شود، دامه داد: یک بررسی ا اعتراضات اخیر در خیابان‌ها نشان می‌دهد که بسیاری از شرکت‌کنندگان زیر ۲۰ سال سن دارند.

آنها ۱۰ سال پیش فقط ۱۰ سال سن داشتند و آیا در حوزه فرهنگی برای آن‌ها خوراکی فراهم شده بود؟ این یکی از بزرگترین معضلات اجتماعی ماست و وقتی حوزه فرهنگ را رها می‌کنیم، بعد بازخورد آن را می‌بینیم. خود من فرزند ۱۰ ساله‌ای دارم که هیچ خوراک فرهنگی مناسبی برای او نیست.

نایب رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای اسلامی شهر تهران:

پر دیس تئاتر تهران به یکی از قطب‌های فرهنگی پایتخت تبدیل شود

کمیسیون فرهنگی اجتماعی شورای اسلامی شهر تهران با اشاره به فعالیت‌های پر دیس تئاتر تهران گفت: با توجه به ظرفیت‌های موجود در پر دیس تئاتر تهران انتظار داریم این مجموعه فرهنگی به یکی ازقطب‌های تئاتر پایتخت تبدیل شود؛ همچنین بسیاری از امکانات این مجموعه باید نوسازی شود.

فیلمبرداری تازه‌ترین پروژه سینمایی کیومرث پوراحمد در «ندامتگاه قز لبحصار»

نوجوان ۱۵ ساله ناخواسته مرتکب قتل می‌شود. پژمان باغی، محمدرضا غفاری، نسیم ادبی، حسین پاکدل، شادی مختاری، علی باقری، به همراه سام قربیبان و مهلقا باقری در این فیلم بازی می‌کنند.

جاری و با حضور برخی عوامل و بازیگران بویژه هنرمندان نوجوان در قزلقبحار به تولید رسید. فیلم سینمایی پرورنده باز است به تهیه‌کننده علی‌قائم قمامی درباره یک پرورنده جنابیی است که در خلاصه داستان آن آمده است: فرهاد

در مراسم رونمایی از پوستر سردار آسمانی مطرح شد

حساب هنرمندان واقعی را از سلبریتی‌های بی‌مصرف باید جدا کرد

برده این کارها را انجام می‌داند اما طی چند ماه گذشته بی‌برده و عیان به لگدبرانی مشغول شدند و این اشکال و کوتاهی هم از ما و برخی دست‌سگاه‌ها و نهادهاست که به سلبریتی سازی مشغول شدند و هنرمندان واقعی را نادیده گرفتند. مدیرکل هنرهای نمایشی کشور نیز گفت: برگزاری جشنواره تئاتر سردار آسمانی خاور پیام ارزنده و محکمی است به تمام بدخواهانی که معتقدند هنرمندان از فعالیت‌های هنری کناره‌گیری کردند در

است را در لوکیشن‌های ندامتگاه قزلقبحار جلوی دوربین برد. براساس اعلام پایگاه اطلاع رسانی اداره‌کل زندان‌های استان تهران، سکانس‌های ضبط‌شده در این ندامتگاه جز آخرین سکانس‌های فیلم محسوب می‌شود که در هفته

سکانس‌هایی از فیلم سینمایی «پرورنده باز است» به کارگردانی کیومرث پوراحمد در ندامتگاه قزلقبحار فیلمبرداری شد. به گزارش ایرنا، کیومرث پوراحمد سکانس‌هایی از تازه‌ترین فیلم خود با عنوان پرورنده باز

یادداشت

ادامه از صفحه ۱

طبعاً درباره ملاحظات اداری که دست‌انویز این تغییرات و تصمیمات بود نقد و نظری نداشته و ندارم، اما درباره بی‌اعتنایی به بی‌مبالاتی نسبت به تجربه و دانش و آگاهی‌های تخصصی درباره موضوع باستان‌شناسی سد چمشیر انتقاد و اعتراض دارم. همکاری من با پژوهشگاه افتخاری بود و آگاهی و تجربه و اطلاع‌م درباره موضوع را بی‌چشم‌داشت در اختیار قرار می‌دادم. اما در ظل درایت آقای امیری که سلامت و شفافیت در کارها چندان باب طبعش نیست (و مثلا پیشتر در سد سبیره و بیشاپور و «آثار جلگه مردودشت» هم سابقه دارد)، تصمیم گرفته شد از این مشاوره بی‌چشم‌داشت احتراز شود. از این مهمتر «حذف» سامرای از پژوهشگران و ایده‌هایی است که با صرف وقت و حساسیت و دقت و در مشورت با کارشناسان و مدیران پیشین پژوهشکده باستان‌شناسی برنامهریزی شده و برای شماری از محوطه‌ها سربررسیاتی انتخاب شده بود که دانش و تجربه کافی و متناسب داشتند و در گمانه‌زنی محوطه‌های چمشیر نیز حضور داشتند. حاصل متأسفانه خطاهایی است که رخ داده و آسیب آن متوجه میراث فرهنگی و بقایای فرهنگی و تمدنی ما در آن خطه شده و نوشتن درباره آن مجالی دیگر می‌طلبد. اما عجالتا آنچه از این قلم به کار آقای دارابی و نهاد مسئول و متولی پژوهش و حفاظت میراث فرهنگی کشور می‌آید را اجمالا یادآور می‌شوم تا شاید جایی مفید افتند. در این سه سال همکاری با پژوهشگاه به عنوان مدیر «پروژه مطالعات نجات‌بخشی باستان‌شناسی سد چمشیر» دریافتیم که بخش عمده‌ای از تصور در این زمینه ناشی از بی‌سامانی پژوهشگاه و کاهلی مسئولان میراث است. می‌بایست اذعان کنم رفتار و مواجهه مسئولان «شرکت منابع آب و نیروی ایران»، علی‌رغم برخی کاستی‌ها و نداشتن زبان مشترک، به‌ویژه با حضور همکار گرامی آقای دکتر فرزاد مافی در سمت مشاور باستان‌شناسی آن شرکت در مجموع همدلانه و احترام‌آمیز بود و از همکاری و همراهی برای پیشبرد تحقیقات باستان‌شناسی دریغ نداشتند. تلاش‌های او به فهم متقابل دو نهاد از یکدیگر و فراهم کردن فرصت برای انجام پژوهش کمک کرده است. پژوهشگاه اما طی یک‌سال‌ونیم محیط قدر وقت را نمی‌دانست و اهمیت چندانی برای تعیین و بسط تحقیقات درباره میراث فرهنگی در چمشیر قائل نبود. رفتار اخیر پژوهشگاه در چمشیر گواه آشکار این سخن است.

یک نکته هم ماجرای بودجه تخصیص یافته برای کاوش‌هاست. سال‌هاست که پژوهشگاه یکی از راه‌های درآمدزایی خود را برداشت از بودجه کاوش‌های مطالعات نجات‌بخشی باستان‌شناسی قرار داده است. سدها تبدیل به گورستان میراث فرهنگی می‌شوند، ولی پژوهشگاه در فکر ارتزاق از آنهاست. به این ترتیب، بخش مهمی از بودجه این کاوش‌رها به جای آنکه صرف پژوهش در محوطه‌هایی شود که پشت سدها غرق خواهند شد، صرف مسائلی می‌شود که سیاهه هزینه‌کرد آن هر گز به طور دقیق به جامعه علمی و

اخبار کوتاه

صابر ابر و مهرانه مهین ترابی در سریال « مترجم»

سریال معمایی «مترجم» ساخته بهرام توکلی با بازی صابر ابر، مهرانه مهین ترابی و پانتها پناهی‌ها به زودی از بستر (پلتفرم) نماوا منتشر می‌شود. به گزارش ایرنا، پایگاه اینترنتی نماوا با انتشار عکسی از صابر ابر اعلام کرد که به زودی شاهد انتشار مجموعه مترجم خواهیم بود.

مترجم سریالی درام و رازآلود به نویسندگی و کارگردانی بهرام توکلی و تهیه‌کنندگی سعید ملکان است.

توکلی پیش‌تر فیلمنامه سریال بیمار استاندارد را برای نوروز ۱۳۹۵ شبکه یک و فیلمنامه سریال نهنگ آبی را برای شبکه خانگی نوشته بود. مترجم براساس فیلمنامه خود بهرام توکلی تولید شده است.

صابر ابر، مهرانه مهین ترابی و پانتها پناهی‌ها، مجتبی پیرزاده و مهتاب ثروتی از جمله بازیگران این مجموعه هستند.

داستان فیلم درباره یک مترجم جوان است که در شغلش مسیرهای تازه‌ای را کشف می‌کند و به رازی خانوادگی بی می‌برد که روی زندگی‌اش سایه می‌اندازد. سایه‌ای که می‌تواند آرامش یک شهر را تهدید کند.

مترجم اولیه لس‌ریال بهرام توکلی در شبکه نمایش خانگی و در ادامه همکاری‌های موفق او با سعید ملکان است.

نماوا هم اکنون سریال‌های شبکه مخفی زنان و روزی روزگاری مریخ را در حال پخش دارد. سریال کمدی آنتن به کارگردانی سید ابراهیم عامریان نیز با پخش قسمت چهاردهم به پایان رسید.

سریال‌های خون سرد و پوست شیر هم از جمله آثار معمایی شبکه نمایش خانگی (فیلمنت) هستند که با استقبال مواجه شده اند.

فراخوان نخستین همایش تاریخ مطبوعات ایران

نخستین همایش تاریخ مطبوعات ایران به منظور تعامل سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران با مراکز دانشگاهی، ۱۶ اسفند در دانشگاه علامه طباطبایی برگزار می‌شود.

بررسی مسائل حقوقی مطبوعات و تشکل‌ها و انجمن‌ها، تأثیر مطبوعات بر حیات اجتماعی ایرانیان، نقش مطبوعات در تغییرات و سبک زندگی ایرانیان، مطبوعات و هویت ملی، کاربرد اسناد تاریخی در تبیین وضعیت مطبوعات، سیر تحول روزنامه نگاری (آموزش، صفحه‌آرایی، نگارش)، مطبوعات در آئینه اسناد ساواک، حفاظت و نگهداری، شیوه‌های مرمت و آرشیو، زندگی‌نامه و شرح‌حال روزنامه‌نگاران، سیر تحول چاپ و تکثیر و توزیع، استفاده از فناوری‌های نوین مطبوعات و تحقیقات تاریخی و ایران‌شناسی ازجمله مهمترین محورهای این همایش هستند.

حذف صحنه‌های خشونت‌آمیز با اسلحه در آواتار ۲

جیمز کامرون، ۱۰ دقیقه از فیلم سینمایی سه ساعته آواتار ۲ را به دلیل داشتن صحنه‌های خشونت‌آمیز با اسلحه حذف کرده است. او گفته دیگر علاقه‌ای به تقدیس (بت‌واره کردن) اسلحه در صحنه‌های اکشن خود ندارد. به گزارش ایرنا، جیمز کامرون در گفت و گو با Esquire Middle East گفت که با توجه به خشونت افراط‌گسیخته اسلحه در آمریکا، دیگر علاقه‌ای به فتیش کردن (بت‌واره کردن) اسلحه در صحنه‌های اکشن خود ندارد.

خالق آواتار افزود: برای این‌که تعادلی میان روشنمایی و تاریکی ایجاد کنم می‌خواستم از شسر برخی زشتی‌ها خلاص شوم. البته باید تضاد وجود داشته باشید چون نمایش خشونت و اقدام به آن هر دو یک چیز است. این بستگی به نوع نگاه شما دارد و این برای من که به عنوان یک فیلمساز اکشن شناخته می‌شوم، یک معضل است.

او همچنین می‌گوید از این‌که در نیوزیلند زندگی می‌کنم خوشحالم؛ جایی که فقط دو هفته پس از تیراندازی وحشتناک در مسجد، استفاده از اسلحه در آن ممنوع شد.

کامرون افزود: گفته‌اتفاق‌هایی که با اسلحه در جامعه ما رخ می‌دهد حالم را به هم می‌زند. این فیلمساز اکشن همچنین گفته اگر بخواهم فیلم دیگری از ترمیناتور بسازم که در حال بحث است و هیچ چیزی در این باره قطعیت ندارد، آن را با تمرکز بر جنبه هوش مصنوعی و از جنون‌رویات‌ها بی‌خواهم ساخت.

از روند کاوش‌ها حذف شده است. همینطور آقای نعمت‌الله سرفاکی که بررسی‌های اولیه باستان‌شناسی چمشیر را انجام داد و در فهرست کاوشگران بود اما اکنون نام او جزه کاوشگران چمشیر نیست. در عین حال، گاه از همکاری برای کاوش در چمشیر دعوت شده است که با هر گز در این منطقه کاوش نکرده و چندان با زمینه‌های مطالعاتی و مواد فرهنگی آن آشنا نیستند و این منطقه جزء موضوعات پژوهشی آنها نبود، و با تابه کاوش‌هایی که در محوطه‌های مختلف انجام داده و هنوز نتایج آنها را منتشر نکرده‌اند توجهی برای حضورشان در چنین برنامه‌ای وجود نداشت. همکار گرامی خانم لیلی نیاکان از آن جمله است و به جای این قبیل کاوش‌ها می‌بایست

منتظر انتشار کارهای ارزشمند گذشته‌شان باشیم. گویا رئیس پژوهشگاه در پاسخ به چنین نقدهایی گفته است که کاوش امری مبتنی بر روش است و بر باستان‌شناسی با هر تخصصی می‌تواند و مجاز است در هر بافت و دوره‌های کاوش کند. این حرف اگر صحت داشته باشد، بی‌گفت‌وگو باوری آسیب‌رسان است که در چمشیر هم متأسفانه رخ داده است (و در مجالی دیگر می‌بایست به آن پرداخت)، به هر روی، عجالتا برای

کاستن از خسارت‌ها ضروری است برخی نکات مورد توجه قرار گیرد که اشاره می‌کنیم:

– قرار دادن امکانات لازم در اختیار کاوشگران و گروه‌های کاوش؛

– نظارت بر عملکرد سرپرستان کاوش به منظور انجام دقیق کاوش‌ها؛

– کاوش گسترده محوطه‌های انتخاب شده و آشکارسازی پلان بناها و تحصیل حداکثری یافته‌ها و مدارک باستان‌شناختی؛

– انجام نمونه‌برداری‌های لازم برای آزمایش‌های گاهنگارانه؛

چمشیر در فاصله ۲۵ کیلومتری شهر گچساران ادو گنبدان واقع شده و گروه‌های کاوش جز استقرار در اقامتگاه‌های سد امکان دیگری برای اسکان ندارند. روشن است که وقتی گروه پژوهشی طی چند هفته در شرایط ناگوار و در کمبود امکانات اولیه باشد نمی‌تواند چنانکه باید بر موضوع تحقیق خود تمرکز کند و لغزش‌هایی در مسیر پژوهش‌ها رخ می‌دهد. این در حالی است که جا و اقامتگاه مناسب هم در همان محل وجود دارد و در فصول پیش ما در اقامتگاه‌های مناسب مستقر بودیم.

متأسفانه پژوهشگاه در کنار پذیرش ضرب‌الاجل آگیری سد، این شرایط را هم پذیرفته است و این معنایی جز اهمال و مسامحه و ناکارآمدی ندارد. معاون میراث فرهنگی می‌تواند فرصت را مغتنم بشمرد و یکی دو شبی را درویشانه در کنار گروه‌های کاوش به صبح بیابورد و با یک کرشمه دو کار بکند، هم به وداع و زیارت آثاری برود که عنقریب غرق خواهند شد و نکته‌هایی از تحقیق درباره زندگی جوامع گذشته این سرزمین بیاموزد، و هم بسا ناکارآمدی‌های مدیریت منابع فرهنگی و باستان‌شناسی آشنا شود. البته بی‌همراهی زندان‌انگته دیگر، موضوع پژوهش‌های میان‌رشته‌ای و مدیریت منابع فرهنگی و باستان‌شناسی است. ما ایده‌هایی مقدماتی در این زمینه ارائه کرده و پیگیر آن بودیم اما از سوی مسئولان پژوهشگاه علاقه‌ای برای شنیدن و پیگیری نمی‌دیدیم. مثلا، ایجاد موزه باستان‌شناسی و مردم‌شناسی در محل سد که می‌توانست پایه‌ای برای توسعه آینده جوامع محلی و گامی در زمینه ایجاد زیرساخت‌های گردشگری باشد را هیچ‌گاه به صورت یک طرح و مطالعه مطرح نکردند. پژوهشگاه عملا برنامه‌ای در این زمینه‌ها ندارد. مسئولان آب و نیرو اگی به این موضوعات نیندیشند شاید حرجی بر آنها نباشد، اما پژوهشگاه و وزارت میراث فرهنگی جزا، وانگهی، در سطحی دیگر، با بودجه‌های تعریف شده برای کاوش‌ها کمابیش امکانی حتی برای انجام مطالعات میان‌رشته‌ای پایه نظیر آزمایش‌های گاه‌نگارانه هم وجود ندارد. اشاره کردیم که در ظل درایت و مدیریت آقای امیری یکی از اتفاق‌هایی که رخ داده «حذف» گروهی از پژوهشگران است که طی چند سال گذشته در چمشیر گمانه‌زنی و کاوش کرده و با مسائل باستان‌شناسی آنها آشنا بودند. این کاوشگران به شیوه نامعمول و نامعلوم و بی‌هیچ توضیحی از گردونه تحقیق «حذف» شده‌اند. برای نمونه، آقای ذبیح‌الله مسعودی نیا، دانش آموزخته دکتری باستان‌شناسی دوره اسلامی، که تحقیقات او بر استان کهگیلویه و بوئقیه دهشتن متمرکز است و به گمانه‌زنی در محوطه‌های ۶۱ و ۹۱ پرداخته و در کاوش محوطه ۵۴ چمشیر نیز حضور داشت و سال گذشته هم از وی دعوت شد تا برای کاوش گسترده پروپوزال ارائه کند. او بی‌هیچ توضیحی از روند کاوش‌ها حذف شده است. دیگری، آقای علی زلفی، دانش آموخته کارشناسی ارشد و دانشجوی دکتری دانشگاه گوته فرانکفورت و متخصص دوره عیلامی، است که در محوطه ۱۱۳ چمشیر گمانه‌زنی کرده و سال گذشته او نیز دعوت به انجام کاوش شده و پروپوزال ارائه کرده بود، اما بی‌توضیح